

ude omkring, hvis han tror, denne Tone, taget som Forsmag paa det, man kan vente sig, hvis det ærede Medlem Hr. Stauning ved et Ulykkestilfælde skulde blive Regeringschef, lyder godt i danske Vælgeres Øren, saa har det ærede Medlem her som saa ofte før taget grundigt fejl. Men unægtelig lover jo denne Tone godt for det radikale Parti, som har til Opgave en Gang at skulle støtte en eventuel socialdemokratisk Regering. De Herrer maa jo vide, at Opsætsighed det taales ikke. Det er den Læresætning, der lader sig uddrage af det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser ved denne Lejlighed. Der kunde maaske være Plads for et beskeden Ønske om Velbekomme.

Maa jeg dernæst have Lov til at sige, at det forekommer mig, at netop de Udtalelser, vi har hørt baade fra det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen og det ærede Medlem Hr. Stauning, meget klart viser Nødvendigheden af en Udvalgshandling. Begge de ærede Medlemmer har talt om, at Vestgrønland var jo ikke berørt, dette her vedkom jo ikke Vestgrønland. Dette er efter min Mening en ganske urigtig Opfattelse, og det fremgaar deraf, at det sydgrønlandske Landsraad, som det er oplyst, har nægtet at hjælpe Folk til at bosætte sig paa Østkysten, netop fordi de ikke ønskede, at der fra dette Punkt skulde drives Fangst, netop fordi de saa Vestgrønlands Interesser truet gennem en saadan Fangst. Vi, der har været deroppe i Grønland, kan jo ikke rose os af at være sagkyndige, og vi kan selvfølgelig ikke fortælle saa kloge Medlemmer som de to ærede Medlemmer, der nylig har talt, noget som helst, der kunde have Udsigt til at paavirke dem. Men det kunde jo være, at der fandtes andre Medlemmer, som var mere paa det jævne, som mere vilde lytte til, hvad vi har erfaret deroppe. Vi lærte deroppe for blot at nævne denne ene Ting, at der er en livlig Forbindelse fra Julianehaab-Distriktet og de Boplads, der ligger inde i Fjordene, over mod Østkysten. Allerede dette er dog en Ting, som gør, at man maa se noget anderledes paa en eventuel Bosættelse af norske Fangere lige dér i Nærheden. Og vi lærte, hvor langt Grønlanderne gaar, hvor lidt man regner med de store Afstande deroppe. Alt dette har gjort, at jeg fra første Færd slog ned paa dette Punkt i Traktaten: Frederik den Sjettes Kyst, og sagde: Her er det gale Punkt. Naar det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen talte om, at de sagkyndige gav Nordmændene Anvisninger, vil jeg dertil sige, at det behøves ikke, thi det gør Traktaten.

Naar det ærede Medlem saa til sidst

fremsatte nogle meget morsomme Udtalelser om Københavns Befæstning og Tune-Stillingen og talte om Rigsanliggende, vil jeg blot minde om, at det, jeg har ønsket, er ikke, at Landsraadene deroppe skulde udtale sig om det Spørgsmaal, om denne Overenskomst skal antages eller forkastes. Det, jeg har ønsket, er en rent sagkyndig Udtalelse om, hvorledes den vil virke paa Stedet, hvorledes de Forhold, der forhandles om her med Hensyn til Østgrønland, vil virke ind paa Vestgrønland. Og jeg gentager, at det ærede Medlems Udtalelser understreger meget skarpt Nødvendigheden af at faa en sagkyndig Udtalelse om dette, som ingen vil være i Stand til at forkaste. Naar det ærede Medlem, som nævnt, sagde nogle Morsomheder om dette, skal jeg ikke misunde det ærede Medlem disse smagfulde Vittigheder.

Zahle: Det er fornøjeligt at se, hvor jublende glad det moderate Venstre i Dag er ved at være allieret med Socialdemokratiet.

Formanden: Der er intet Parti i Folketinget, der hedder „det moderate Venstre“.

Zahle: Der kan ikke være et Parti her, der hedder „Venstre“. Da der er et Parti, der hedder „det radikale Venstre“, kan „Venstre“ ikke være et Partis officielle Navn.

Formanden: Det ærede Medlem bør vide, at der er et Parti, der hedder „Venstre“.

Zahle: Jeg bestrider, at det er muligt, at der kan være et Parti, der hedder Venstre, naar der er to Venstreparter. De Herrer skal have Lov til at le til Ende i Dag, da de er saa glade og stærke, fordi de er sammen med Socialdemokraterne. Nu skal de ud og blive slaaet af Socialdemokraterne paa Valgtribunerne, det bliver en anden Sag. Saa skal de til at forskrække Folk med Socialisterne. Hvordan vil dette gaa, naar de i Dag har været saa jublende glade i Socialdemokraternes Favn?

Jeg skal tillade mig at sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at jeg forstaar ikke, hvorfor en Voldgiftsavgørelse i vort Mellemværende med Norge skulde afføde varig Bitterhed mellem Danmark og Norge. Der foreligger det klareste Grundlag at faa en Voldgiftsavgørelse paa, nemlig det Grundlag, at Norge har anerkendt vor Suverænetet. Det har Norge gjort, og enhver Voldgiftsdomstol vil anerkende dette. Fra vor Side